

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 13-01-47135 זאפ גרופ בע"מ נ' עובדיה

בפני כב' השופטת תמר נאות פרי

זאפ גרופ בע"מ

התובעת

נגד

יניב עובדיה, ת.ז. 039104294

הנתבע

פסק דין

לפני תביעה שעניינה הסכם להקמת אתר אינטרנט ומתן שירותי פרסום באינטרנט.

1. התובעת, זאפ גרופ בע"מ (להלן: "התובעת"), עוסקת בין היתר בהקמת וניהול אתרי אינטרנט, כגון אתר המכונה "מתחתנים".
2. הנתבע, מר יניב עובדיה (להלן: "הנתבע"), עוסק בתחום המוזיקה ומשמש כתקליטן (D.J.) באירועים.
3. אין חולק כי הנתבע פנה לאתר "מתחתנים" וביקש לברר את האפשרות לפרסם את עסקו דרך האתר, לרבות באופן שיוקם אתר של העסק שלו עם קישור והפניה מאתר "מתחתנים". מוסכם עוד כי נציג של התובעת, מר טל גלעד (להלן: "גלעד"), נפגש עם הנתבע בעקבות פנית הנתבע וכי במעמד הפגישה (ביום 22.4.2012) חתם הנתבע על טופס "הזמנה" של שירותים מטעם התובעת ועל הוראת קבע לחיוב חשבונו בגין עלויות הקמת האתר והפרסום החודשי. עד כאן המוסכמות.
4. התובעת טוענת כי על פי ההזמנה, הזמין הנתבע שירותים של הקמת אתר לטובת העסק שלו ופרסום האתר שלו באתר "מתחתנים" וכי הוא התחייב (באמצעות הוראת הקבע) לתשלום של 416 ₪ לכל חודש, למינימום של 12 חודשים בגין הפרסום ובנוסף לתשלום של 3,480 ₪ בגין הקמת האתר. התובעת טוענת כי הנתבע הפר את ההתקשרות בין הצדדים באופן חד צדדי ולכן עליו לשלם לה סך של למעלה מ- 3,260 ₪.
5. הנתבע טוען כי טופס ההזמנה אינו מהווה חוזה מחייב בין הצדדים היות והובטח לו על ידי גלעד במעמד החתימה על המסמכים, שהמסמכים אינם מחייבים כיוון שהוא (הנתבע) מבקש לשקול את צעדיו ומבקש שהות להחליט אם הוא אכן מעוניין בהזמנת שירותי התובעת אם לאו. לטענת הנתבע, גלעד הבטיח לו שלא להעביר את המסמכים לטיפול התובעת עד שיקבל "אור ירוק" מאת הנתבעת. לכן, לשיטת הנתבע, העברת המסמכים מטעם גלעד לתובעת לצורך תחילת הקמת האתר ושליחת החשבונות לתשלום – היתה התנהגות בניגוד למוסכם ושלא כדין, שכן מעולם לא נכרת חוזה בין הצדדים והנתבע מעולם לא הודיע שהוא אכן מעוניין בשירותי התובעת. בנוסף, הועלו טענות לגבי התנהלות גלעד לאחר שהנתבע דרש את ביטול העסקה ואת ביטול החיובים וטענות לגבי הסכום הנתבע

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 13-01-47135 זאפ גרופ בע"מ נ' עובדיה

- (שכן הנתבע טוען שעל הטופס שעליו הוא חתם הסכומים שהופיעו היו ללא מע"מ וגלעד הוסיף על דעת עצמו את המע"מ (לסכום החודשי ולסכום החד פעמי עבור בניית האתר).
6. בפני העידו גלעד ומר קובי בארי (להלן: "בארי") מטעם התביעה ולאחר מכן הנתבע ואמו, הגב' זהבה עובדיה (להלן: "עובדיה"), מטעם ההגנה.
7. לאחר שקילת הראיות וטענות הצדדים – מסקנתי כי **דין התביעה להתקבל בחלקה**.
8. היות ועסקינת בתביעה בסדר דין מהיר, אמנה להלן את עיקרי פסק הדין בתמצית ככל האפשר (לאור תקנה 214טו(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984).
9. המחלוקת העיקרית הינה בשאלת קיומו של חוזה מחייב – ועמדתי היא שאכן נכרת חוזה שכזה. לא אוכל לקבל את עמדת הנתבע לפיה הוא לא התכוון להתקשר עם התובעת וכי הזמנת שירותי התובעת היתה הזמנה "מותנית", שכפופה להודעה שלו. עמדת הנתבע לפיה הוא אכן חתם על טופס ההזמנה ועל הוראת הקבע "על תנאי" והיתה הסכמה בעל פה לפיה הטפסים ישארו במגירה אצל גלעד ו"ימתינו" עד אשר יודיע הנתבע אם הוא מעוניין בהתקשרות – לא הוכחה, אינה הגיונית ואינה מסתברת.
10. **ראשית**, בהקשר זה קימת עדותו בעל פה של הנתבע למול עדותו בעל פה של גלעד ולא מצאתי את עדות הנתבע כמהימנה בנקודה זו, ובוודאי שלא יותר מהימנה מעדות גלעד.
11. **שנית**, אף לו מסקנתי היתה שהעדויות שקולות – דין טענת הנתבע להדחות – שכן המדובר על עדות בעל פה שסותרת מסמכים בכתב – וראו כי על ההזמנה אין כל הסתייגות או תנאי או הערה לגבי "ההתניה" או הצורך בהודעה מטעם הנתבע טרם השתכללות ההסכם בין הצדדים – והוא הדין לגבי הוראת הקבע (שהיתה אמורה להתחיל ביוני 2010).
12. **שלישית**, יש לראות שמבחינת הנתבע עסקינת בעדות יחידה של בעל דין – לרבות המשתמע מכך לאור סעיף 54 לפקודת הראיות.
13. **רביעית**, אין כל הגיון בטענת הנתבע לפיה הוא חתם על הזמנת שירותים ורק אחר כך פנה לברר אם הוא מעוניין בשירותים או אם העלות סבירה או אם הוא יכול לשאת בעלויות.
14. **חמישית**, יש קושי בכך שהנתבע בעדותו בפניי טען שהוא בכלל לא קרא את הוראות ההזמנה (כלומר, את הוראות ההסכם). נדמה לי שהנתבע סבר שטענה זו עשויה לסייע לו להוכיח שהוא לא ראה במסמך חוזה מחייב ולא התקיימו לגביו רכיבי גמירות הדעת והמסוימות שנדרשים לצורך המסקנה שנכרת חוזה מחייב. אלא שאין בכך לסייע לנתבע, שכן, אף לשיטתו – ההסדר "המוגמר" מגולם בטופס ההזמנה החתום וכל מה שהיה חסר הוא האישור שלו לגבי רצונו "להפעיל" את החוזה. אם נרצה לקבל את גרסת הנתבע – אזי שלמעשה הוא היה אמור להודיע לגלעד תוך חודש או חודשיים (עמ' 4, שורה 15) אם הוא מעוניין בשירותי התובעת או שלא – **ואז** החוזה היה נכנס לתוקף. כלומר, שאם הוא היה מודיע שהוא כן מעוניין בחוזה – היה נכנס לתוקף חוזה שהנתבע טוען שמעולם לא קרא:

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 13-01-47135 זאפ גרופ בע"מ נ' עובדיה

- דומה שהטענה בעייתית. מעבר לכך, יש לראות כי כאשר העיד הנתבע בפני כב' הרשם הבכיר צ'זיק (במסגרת הדיון בהתנגדותו לפתיחת תיק ההוצ"פ) הוא אמר שהוא כן קרא את החוזה (עמ' 2 שורה 29). לכן, עדותו שבפני לא הגיונית וסותרת עדות קודמת שלו.
15. שישית, יש לראות שכאשר פנה הנתבע לגלעד בדרישה לבטל את החיוב שירד מהוראת הקבע בחודש מאי 2010 הוא לא ציין בכתב שהדרישה לביטול נובעת מכך שמעולם לא נכרת חוזה בין הצדדים. אני מאמצת בנקודה זו את עמדת התביעה לפיה ה"בעיה" היתה שהחיוב התחיל במאי 2010, למרות שעל פי הוראת הקבע הוא היה אמור להתחיל רק ביוני – ולכן החיוב של מאי בוטל. עמדתי היא כי ביטול החיוב לא מלמד על כך שהתובעת מסכימה שכל ההתקשרות בטלה או שמעולם לא נכנסה לתוקף, אלא שהחיוב של מאי היה שגוי והיה צריך להתחיל לחייב רק ביוני.
16. שביעית, ישנו תיעוד כי התקיימו שתי שיחות טלפון עם הנתבע במהלכן הוא מסר לנציגה של התובעת, שהחלה בהכנת האתר שלו, שעדיין אין לו תמונות שניתן יהא לשים באתר וכי הוא מקווה להשיג תיעוד ותמונות בהקדם ולשלוח אותן לנציגי התובעת. לו הנתבע היה סבור שאין כל התקשרות בין הצדדים הוא לא היה אומר באותן שיחות שהוא מחפש תמונות לצורך שילובן באתר. השיחה היתה, מן הסתם, אחרת.
17. שמינית, אין בעדותה של האם, הגב' עובדיה, כדי לסייע לעמדת הנתבע, שכן עיקר עדותה הינו עדות שמועה והשיחה היחידה שניהלה עם גלעד נתונה לכמה פרשנויות.
18. לכן, סיכום הביניים הראשון הינו שהנתבע אכן התחייב לשלם לתובעת בגין הקמת האתר ובגין שירותי הפרסום ואף התחייב (על פי הוראות ההזמנה) לשלם קנס למקרה ויבטל את ההתקשרות טרם חלוף פרק זמן מינימאלי. המסמכים משקפים חוזה מחייב כדן בין הצדדים (ואף אין לקבל את הטענה שעסקינן בחוזה אחיד עם תניות מקפחות – טענה שהועלתה בסוף הדיון).
19. אלא שבכך לא די – שכן לא שוכנעתי שיש מקום לקבל את התביעה במלואה.
20. הסיבה הינה שעיקר הסכום הנתבע אמור היה להשתלם עבור הקמת האתר ולא הוכח שהמשימה בוצעה במלואה. יש לראות כי במהלך הדיון בפני כב' הרשם – הסכימו הצדדים שהאתר של הנתבע אכן הוקם (עמ' 2 שורה 30), אך בוודאי שהקמתו לא הושלמה שכן הנתבעת היה אמור להעביר מדיה לרבות תמונות וקטעי מוזיקה ווידאו לתובעת לשם שיבוץ באתר. לכן, הושקעה מטעם עובדי התובעת עבודה מסויימת בהקמה הראשונית של "שלד" האתר, אך היקף ההשקעה לא הוכח ולא שוכנעתי כי יש לפסוק לטובתה את מלוא התמורה החוזית הנטענת בגין "המוצר המוגמר". לגבי עלות הפרסום החודשית – אין מקום לחייב את הנתבע בגין עלות הפרסום החודשי – שכן לא היה פרסום שכזה, לאור מועד ביטול ההתקשרות ולאור כך שלא היה אתר שאליו ניתן להפנות.
21. לכן, מצאתי להעריך את הסכום שיש לשלם לתובעת בסך של 1,200 ₪.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 13-01-47135 זאפ גרופ בע"מ נ' עובדיה

22. אשר על כן, אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובעת 1,200 ש"ח נכון להיום, תוך 30 יום.

23. לא מצאתי לפסוק לטובת התובעת הוצאות משפט בשל שהוכח כי על טופס ההזמנה שהושאר בידי הנתבע הסכומים היו ללא מע"מ ואילו על הטופס שנשאר בידי התובעת הוסף המע"מ – וזהו הנוסח שהוגש לביצוע לשכת הוצל"פ. אמנם, הסכומים שנדרשו בסיכומי התביעה היו ללא המע"מ (אחרי שהתובעת עמדה על טעותה) – ובכל זאת, ההתנהלות אינה הוגנת והסנקציה תהא אי פסיקת הוצאות לטובת התובעת, הגם שהתביעה התקבלה בחלקה.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ד, 07 נובמבר 2013, בהעדר הצדדים.

תמר נאות פרי, שופטת